

РЕШЕНИЕ

№ 7196

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3113** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за Министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от В. Д. В., против ЗАПОВЕД № 8121к-1596/11.03.2022 г., издадената от министъра на Министерство на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „началник“ Отдел „Охранителна полиция“ (той и „началник“ Сектор „Охрана на обществения ред и териториална Полиция“), при Областна дирекция на МВР - П..

В съдебно заседание оспорващият е представляван от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата; ангажира писмени и гласни доказателства; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък; представена е и писмена защита. Заповед № 8121к-1596/11.03.2022 г. се оспорва с жалбата на основанията, по смисъла на чл. 146, т.т. 3, 4, 5 АПК, като се твърди конкретно и, че: заповедта е нищожна, понеже „не съдържа всички реквизити по ЗМВР и АПК“, уточнени с цитиране нормите на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и чл. 210, ал. 1 ЗМВР; не са изяснени фактическите обстоятелства; не е доказано дисциплинарното обвинение.

Ответникът, чрез юрисконсулт: оспорва жалбата, като счита заповедта за правилна и законосъобразна; представя писмени доказателства и писмена защита; желае юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата, приобщени по делото без оспорване от страните позволяват на Съда

да приеме за установени следните и обстоятелства.

Жалбоподателят В. Д. В. е заемал по служебноправоотношение в ОД на МВР – П. длъжността началник“ Отдел „Охранителна полиция“ (той и „началник“ Сектор „Охрана на обществения ред и териториална Полиция“). Със Заповед № 8121к-10970/15.10.2021 г. (л. 32 от делото) министърът на МВР е разпоредил да бъде образувано дисциплинарно производство срещу държавния служител, въз основа на докладна записка от 29.09.2021 г. (л. 171) от директора на ГД „Национална Полиция“ и такава от комисия (л. 173), обобщаваща резултати от извършена в периода 19.07.2021 г. – 30.07.2021 г. проверка в ОД на МВР – П.. Определен е и състав на дисциплинарната комисия от трима членове. Проверени са данни за това, че жалбоподателят В. Д. В., в качеството си на длъжностно лице разпоредил на 13.12.2019 г.: неправомерно анулиране на електронен фиш, Серия К, № 2418311/17.11.2018 г., издаден на негово име; издаване на нов електронен фиш - Серия К, № 3243077/13.12.2019 г., на името на неговия баща Д. В. Г., а впоследствие анулиране и на втория електронен фиш. Дисциплинарната комисия е провела разследване, за резултатите от което е изготвила Обобщена справка от 24.01.2022 г. (л. 54) и Становище, рег. № 8121р-1752/27.01.2022 г. (л. 41) с предложение до министъра да наложи на комисар В. Д. В. дисциплинарно наказание „уволнение“. Фактичката обстановка, установена по време на дисциплинарното производство е следната.

На 17.11.2018 г. в 12, 24 ч., в [населено място], по път 1-6, км. 84, на бензиностанция „Е.“, в посока към [населено място], при ограничение от 80 км./ч., въведено с пътен знак В 26, автоматизирано техническо средство е заснело автомобил м. „Л. Ровер“, модел „Р. ровер“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на комисар В. В. да се движи със скорост от 128 км./ч. На 04.12.2018 г., в Сектор „Пътна полиция“, Отдел „Охранителна полиция“ – ОД на МВР - П. мл. автоконтрольор Р. М. е обработил снимковия материал от автоматизираното техническо средство, след което е издал процесния електронен фиш Серия К, № 2418311/17.11.2022 г., на името на комисар В., за налагане на глоба, в размер на 400 лева. Електронният фиш бил връчен на комисар В. на 10.12.2019 г. в административната сграда на Отдел „Пътна полиция“ - СДВР. Поводът комисар В. да посети Отдел „ПП“ - СДВР е подновяване свидетелството му за управление на МПС.

На 13.12.2019 г. гл. инспектор Л. - началник на Сектор „ПП“, Отдел „ОП“, при ОД на МВР – П. уведомял по телефона полицай В. Б. – С.-инспектор в „Автоматизирани системи за контрол на правилата за движение“ да се яви в кабинета на началника на отдела - комисар В. Д. В.. Там последният й подал електронният фиш Серия К, № 2418311/17.11.2018 г. и разпоредил да попълни декларация от негово име, в която да впише, че МПС „Р. ровер“, рег. [рег.номер на МПС] по време на нарушението било управлявано от неговия баща Д. В. Г.. Инспектор С. попълнила декларацията в присъствието на гл. инспектор Л., след което комисар В. я подписал и разпоредил на С. да я регистрира в деловодната система. С. регистрирала декларацията с № 115800-16339/13.12.2019 г. Същият ден - на 13.12.2019 г. издаденият на името на комисар В. електронен фиш, Серия К, № 2418311/17.11.2018 г. бил анулиран, като за същото нарушение бил издаден друг електронен фиш - Серия К, № 3243077/13.12.2019 г., на името на Д. Г.- баща на комисар В.. Анулирането на първия фиш било извършено по докладна записка от 13.12.2019 г., изготвена от инспектор С., до гл. инспектор Л., за което получила разпореждане от самия него, който пък изпълнил такова, дадено от комисар В.. С докладната записка С.

предложила да не бъде образувано административнонаказателно производство, понеже на 17.11.2019 г. е изтекъл давностният срок от една година от извършване на нарушението по електронен фиш Серия К № 3243077/13.12.2019 г., издаден на Д. Г.. Върху докладната записка гл. инспектор Л. положил на 13.12.2019 г. резолюция: „г-жа Б.. Прекратявам АНП на основание чл. 34, ал. 1 от ЗАНН“.

С дадени пред трима от членовете на дисциплинарната комисия на 16.12.2021 г. показанията бащата Д. В. Г. е заявил, че не си спомня, дали през 2018 г. или през 2019 г. се наложило да управлява автомобила на сина си, по маршрута от [населено място] до [населено място] и не е управлявал същия автомобил по друг маршрут. Това твърдение е отчетено от дисциплинарната комисия и от товетника, като противоречащо на данните от декларацията по чл. 198, ал. 5 ЗДв.П, подписана от комисар В. за това, че неговият баща е управлявал на 17.11.2018 г. автомобила, понеже (каза се по – горе) нарушението е установено в [населено място], по път 1-б, км. 84, на бензиностанция „Е.“, в посока към [населено място], а бащата е заявил да е управлявал колата по маршрут [населено място] – [населено място].

С обобщената справка (л. 54), както и с всички материали от дисциплинарната преписка жалбоподателят се е запознал на 24.01.2022 г. Дадена му е възможност и е представил две писмени обяснения, съответно на: 15.11.2021 г., 25.01.2022 г., както и възражение, на 25.01.2022 г., в които е изложил подробно защитната си позиция.

Анализът, направен от дисциплинарната комисия на доказателствата – писмени гласни (показания на споменатите полицейски служители) е възприет изцяло от министъра, който в оспорената заповед е изложил и мотиви за причините, поради които не кредитира защитните твърдения на жалбоподателя. Описаните действия, извършени от В. Д. В., в качеството му на началник Отдел „Охранителна Полиция“, при ОД на МВР – П. са квалифицирани като дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 3 ЗМВР – „неспазване на служебните правомощия“, представляващо тежко нарушение на служебната дисциплина, за което се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, на основание чл. 203, ал. 1, т. 7, предл. второ („използване на служебното положение за лична облага“) и т. 8, предл. първо („злоупотреба с власт“) ЗМВР.

В съдебното производство жалбоподателят ангажира показания на двама свидетели: Д. В. Г. (баща) и М. Б. М. – началник група в ОД на МВР – П. и подчинен на В. Д. В. през процесния период.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като взе предвид доказателствата и доводите на страните, приема от правна страна следното.

Жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

Според чл. 194, ал. 2 ЗМВР дисциплинарните нарушения са: неизпълнение на разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на ръководството на МВР и на преките ръководители; неизпълнение на служебните задължения; неспазване на служебните правомощия; неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Разпоредбата на чл. 203, ал. 1 ЗМВР определя тежките нарушения на служебната дисциплина, за извършването на които задължително се налага наказание „уволнение“. Сред тях са и тези по ал. 1, т. 7, предл. второ („използване на служебното положение за лична облага“) и т. 8, предл. първо („злоупотреба с власт“) ЗМВР.

Съдът дължи произнасяне относно това: 1. извършени ли са от В. Д. В., в качеството

му на държавен служител на ръководна длъжност в МВР деяния, които да съответстват от обективна и от субективна страна на състава на дисциплинарното нарушение, за което е предявено дисциплинарното обвинение, съответно – доказани ли са от страна на ответника обвиненията: 2. проведеното дисциплинарно производство и оспорваната заповед, съобразени ли са с регламентираните в ЗМВР и в ППЗМВР процесуални правила.

Съдът приема за установено и доказано по несъмнен начин, че по отношение на жалбоподателя, за дефинираното по – горе дисциплинарно обвинение са събрани и проверени достатъчно данни и доказателства, които обосновават категоричен извод да е извършил вменените му две нарушения на служебната дисциплина. Дадените от „замесените“ в случая полицейски служители показания (наричани в дисциплинарното производство „сведения“) категорично установяват и доказват, че жалбоподателят, „възползвайки се от служебното си положение за лична облага“ и „злоупотребявайки“ по този начин с властта си на началник Отдел „Охранителна Полиция“ е разпоредил на свои подчинени служители да извършат действията, описани по – горе, посредством които: издаденият на негово име електронен фиш, Серия К, № 2418311/17.11.2018 г. бил анулиран на 13.12.2019 г.; изготвен бил заместващ го електронен фиш Серия К, № 3243077/13.12.2019 г., на името на Д. Г. - баща на комисар В., който фиш също бил анулиран в деня на издаването. По този начин е предотвратил възможността да заплати наложената с първия електронен фиш глоба от 400 лева, за извършено административно нарушение-управляване на МПС със скорост, превишаваща разрешената скорост с 48 квм./ч. Тези факти не бяха опровергани от страна на оспорващия и в съдебното производство. Показанията на разпитаните по искане на жалбоподателя двама свидетели не способстват за установяване и доказване на защитната му теза. Показанията на свидетеля Г. (бащата на жалбоподателя) пред Съда са по – конкретни от тези, дадени пред дисциплинарно разследващия орган и се различават от тях. Пред Съда свидетелят твърди: „случвало се е през 2018 г. да управлявам леки автомобили, регистрирани на името на сина ми - джип, регистрационен номер 6660. Другият е М. и е със същия регистрационен номер. Номерата на двата автомобила се различават само по буквите. От 2019 г. не управлявам тези автомобили, понеже си правих операция на очите. Уточнявам, че през 2018 г. съм управлявал само джипа – „Р.“. Аз живея в Б.. Управлявал съм този автомобил извън този град, тъй като съм ходил за риба по реката. От 2016 г., през зимата живея при сина си в [населено място]. Обикновено управлявам джипа със скорост над 100 км/ч. Минах през Р., когато са ме засекли камерите. Нямам наложени наказания при управляване на автомобила“. Пред дисциплинарно разследващия орган показанията са, че „не си спомня, дали през 2018 г. или през 2019 г. се наложило да управлява автомобила на сина си, по маршрута от [населено място] до [населено място] и не е управлявал същия автомобил по друг маршрут“. Електронният фиш обаче, е съставен за нарушение, констатирано на 17.11.2018 г. в 12, 24 ч., в [населено място], по път 1-6, км. 84, на бензиностанция „Е.“, в посока към [населено място]. Тези показания Съдът не кредитира, понеже, освен че са пристрастни, различават се от първоначалните, съпоставени с останалите писмени и гласни доказателства не опровергават фактическата обстановка, предмет на дисциплинарното обвинение.

Свидетелят М. (по негови думи служител на МВР от м. септември 2003 г. и понастоящем) твърди: да е работил заедно с жалбоподателя В. през периода м.

декември 2015 г., до средата на март 2022 г., като началник Група „Охрана на обществения ред и териториална полиция“, в Отдел „Охранителна полиция“; от 2018 г. до момента не е забелязал промяна в отношението на главен инспектор Л. – началник Сектор „Пътна полиция“ в ОД на МВР – П.; не му е известно жалбоподателят В. да е издавал устни разпореждания към негови подчинени, които да са незаконосъобразни, както и да е осъществявал натиск върху инспектори Л. и С., като не е чувал такова нещо и от други колеги. Тези показания, сами по себе си също не опровергават писмените и гласни доказателства, на които се основава дисциплинарното обвинение.

Развитите в писмената защита на адвоката – пълномощник доводи за процесуална и материална незаконосъобразност на оспорваната заповед, не се споделят от Съда. Заповед № 8121к-1596/11.03.2022 г. изцяло съответства на изискванията за форма и съдържание, регламентирани с чл. 210, ал. 1 ЗМВР, включително е на лице ясно и конкретно описание на вмененото нарушение (стр. 1 от заповедта, абзац трети, от горе – на долу). В този смисъл заповедта не е нищожна, както се твърди с жалбата. Нищожен е този административен акт, който не отговаря на изискванията за валидност, при което той не е годен да породи целените правни последици. Основанията за оспорване на административните актове, регламентирани с чл. 146 АПК следва да бъдат приемани и като изисквания за законосъобразност на тези актове. Не всички от изброените в разпоредбата основания обаче, представляват и основания за нищожност на един административен акт. Такова основание несъмнено ще бъде липсата на компетентност на издателя на акта (чл. 146, т. 1), т.е. липсата на надлежно овластяване на този орган да се произнася по определен въпрос, поради липса на материална, родова или местна компетентност. Несъобразяването с изискването на чл. 146, т. 2 АПК за спазване на установената форма на административния акт (чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК) - липса на мотиви ще бъде основание за прогласяване нищожността му, само тогава, когато е налице пълно несъобразяване-липса на каквито и да било мотиви и липса на реквизитите, упоменати в ал. 2 на чл. 59 АПК или поне на тези по т.т.1, 3, 4, 5, 8, за случая – чл. 210, ал. 1 ЗМВР.

Ответникът е обсъдил, анализирал и съпоставил всички доказателства с дадените от жалбоподателя обяснения, посочвайки конкретно, в какво се изразяват нарушенията на служебната дисциплина, които категорично е квалифицирал като такива по чл. 203, ал. 1 ЗМВР т. 7, предл. второ („използване на служебното положение за лична облага“) и т. 8, предл. първо („злоупотреба с власт“) ЗМВР, съставляващи дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 3 с.з. – неспазване на служебните правомощия. В този ред на мисли, в заповедта са конкретизирани, както времето, така и мястото на извършване нарушенията на служебната дисциплина. От мотивите се установява недвусмислено, че разпорежданията, довели до анулиране на издадения на името на В. Д. В. електронен фиш, Серия К, № 2418311/17.11.2018 г., издаването на другия електронен фиш - Серия К, № 3243077/13.12.2019 г., на името на Д. Г., който също бил анулиран са дадени на 13.12.2019 г., в служебно помещение на ОД на МВР – П.. Заповедта съдържа изключително подробни мотиви, които позволяват на Съда да осъществи

дължимия контрол, съобразно изискванията на чл. 146 АПК. Не са налични и „съществени нарушения на административнопроизводствените правила“, както се счита от адвоката – пълномощник на оспорващия. Дисциплинарнонаказващият орган е приел писмените обяснения на жалбоподателя, така както го задължава нормата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, тъй като ги е възпроизвел и коментирал в заповедта. Неколкократно се каза вече в настоящото решение, че Съдът приема за изяснени „всички факти и обстоятелства“, обуславящи доказаност на дисциплинарното обвинение. Обоснован и подробно мотивиран, е и изводът на министъра на МВР, за налагане на най – тежкото дисциплинарно наказание, като по този начин ответникът е съобразил нормата на чл. 206, ал. 2 ЗМВР и е упражнил правилно предоставената му оперативна самостоятелност. Дисциплинарното производство срещу В. Д. В. е проведено и приключено след спазване на изискванията, регламентирани подробно в ЗМВР и в правилника за неговото прилагане. Оспорената заповед е издадена от компетентен дисциплинарнонаказващ орган в срок, предвид чл. 195, ал. 2 ЗМВР и представлява законосъобразен административен акт, тъй като е постановена в съответствие с административнопроизводствените правила. Доказването по убедителен и несъмнен начин на предявените дисциплинарни обвинения определя заповедта, като съобразена с изискванията на материалноправните и на процесуалните норми на закона. Съобразяването с целта на закона (чл. 146, т. 5 АПК), за случая следва да бъде преценявано от гледна точка на характера на държавната служба - в структура на Министерството на вътрешните работи и от гледна точка статута (служебното положение) на жалбоподателя, по време на извършване дисциплинарното нарушение.

Неустановяването от Съда на основания за отмяна (чл. 168, ал. 1, чл. 146 АПК) на заповедта обуславя отхвърлянето на жалбата, като неоснователна.

При този изход на съдебния спор жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева, на основание чл. чл. 143, ал. 4 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 143, ал. 4 АПК, Административен съд София - град, 14 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от В. Д. В., против ЗАПОВЕД № 8121к-1596/11.03.2022 г., издадената от министъра на Министерство на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „началник“ Отдел „Охранителна полиция“ (той и „началник“ Сектор „Охрана на обществения ред и териториална Полиция“), при Областна дирекция на МВР - П..

ОСЪЖДА В. Д. В. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Министерството на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: